

ефективність як компонентів комунікативної та клінічної підготовки майбутніх лікарів.

Висновок. Порівняно зі студентами, на заняттях з якими не застосовувалися «віртуальні пацієнти», студенти, яких навчали за їхньою допомогою продемонстрували набагато кращі результати, що активізувало створення тематичних «віртуальних пацієнтів» та дослідження шляхів їхньої імплементації в навчальні плани.

Список використаних джерел

1. Воронкін О. С. Перспективи розвитку інформаційно-комунікаційних технологій навчання студентів ВНЗ України [Електронний ресурс] / О. С. Воронкін // Інформаційні технології в освіті — Електронні дані. — [2015. — Вип. 24. — С. 81- 106].
2. Впровадження інноваційних технологій у медичну освіту: проблемно-орієнтоване навчання та віртуальні пацієнти: матеріали Всеукр. наук.-метод. конф. з міжнародною участю (ЗДМУ, 22 квітня 2015 р.). Запоріжжя, 2015; 189 с.
3. Гуменна І.Р. Особливості підготовки майбутніх лікарів до професійної комунікації. Науковий вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки. 2015;1 (48):100–104.
4. Професійна підготовка майбутніх фахівців медичної галузі на засадах міждисциплінарної інтеграції: матеріали регіон. наук.-практ. конф., Тернопіль, 12 березня 2021 р. Тернопіль: Вектор, 2021; 56 с.

МОДЕЛІ МУЛЬТИ- ТА ТРАНСДИСЦИПЛІНАРНИХ КОМАНД У МЕДИЧНОМУ НАВЧАННІ НА БАЗІ СИМУЛЯЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

Сорокман Т.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Модель мультидисциплінарної команди є першим еволюційним рівнем у концепції командної роботи [1]. Функції та ролі членів мультидисциплінарної команди будуть залежати від багатьох факторів (мети та завдань програми; моделі команди; складу команди). Проте, як правило, членам команди надають обов'язки відповідно до їхнього фаху, здібностей та можливостей[2, 3].

Міждисциплінарний підхід у медичному навчанні є однією з найбільш популярних тем для обговорення протягом 50 років. Численні організації та

установи, у тому числі ВООЗ, сперечаються з приводу його значення та користі для діяльності системи охорони здоров'я. Увесь цей час підтримка міждисциплінарних практик зростала й тепер стає очевидним позитивний ефект цих змін.

В основі командної моделі лежить професійна співробітництво (співпраця), що передбачає взаємодію представників однієї або різних спеціальностей, які виконують комплекс взаємопов'язаної, технологічно схожої або відмінної роботи. Професійне співробітництво також трактується як результат задоволення потреби у взаємодії, що передбачає організацію людьми взаємозалежних дій, спрямованих на реалізацію спільної діяльності.

Мультидисциплінарні тренінги дають змогу відпрацювати алгоритми дій у тій чи іншій клінічній ситуації в хірургії, акушерстві та гінекології, педіатрії, інтенсивній терапії та реаніматології, анестезіології тощо. При цьому ці сценарії можуть відтворюватися як одноетапно (наприклад, командна робота в приймальному відділенні), так і поетапно (наприклад, бригада швидкої допомоги працює на дому, продовжує надавати допомогу в приймальному відділенні разом із його працівниками, потім етапв операційній або палаті інтенсивної терапії тощо).

Мультидисциплінарний тренінг може бути інтегрований як частина командного тренінгу. Командні тренінги надають можливість одночасно залучати в процес лікарів різних спеціальностей і середній персонал (акушер-гінеколог, неонатолог, медична сестра; педіатр, дитячий хірург, маніпуляційна медична сестра; ендоскопіст, хірург, анестезіолог, операційна медична сестра тощо).

Тренінги такого формату допомагають відпрацювати алгоритм дій у конкретній клінічній ситуації; оптимізувати командну роботу; удосконалити співпрацю лікарів і середнього медичного персоналу; навчитися чітко розподіляти обов'язки в команді.

Для педіатричної практики важливим є також навчання співпраці в трансдисциплінарній команді, яка може складатися з різних фахівців і батьків дитини, які можуть змінювати свої ролі під час оцінювання розвитку дитини, планування та безпосередньої роботи з нею[4]. Це одна з найбільш співпрацюючих типів команд, у якій її члени зосереджуються на взаємопов'язаних і множинних потребах дитини та її сім'ї. Члени сім'ї та фахівці співпрацюють, щоби забезпечити інтеграцію завдань і результатів. Трансдисциплінарна команда зосереджується на уникненні дублювання зусиль і на активній участі сім'ї. Важливою характеристикою такого типу команди є постійна комунікація її членів, у тому числі членів сім'ї. Усі члени команди працюють разом і навчаються один в одного під час досягнення

спільних цілей і завдань. Це вимагає від кожного члена команди бажання ділитися своїми знаннями та набувати нових навичок. Саме трансдисциплінарна команда рекомендується як найбільш ефективний тип команди в роботі з дітьми, оскільки вона забезпечує такі результати, як уникнення дублювання послуг; цілісне бачення розвитку дитини; бачення сім'ї як рівноправного члена команди.

Трансдисциплінарна команда передбачає співпрацю всіх її членів. Діяльність трансдисциплінарної моделі команди є водночас процесом розвитку. На початку цього процесу команда може бути інтердисциплінарною, але з розвитком довірливих стосунків між її членами поступово ставати трансдисциплінарною. Склад команди з часом може змінюватись із приходом нових членів команди тощо, модель команди може знову повертатися до інтердисциплінарної. Співпраця між членами команди дає можливість розробити індивідуальну програму навчання й розвитку дитини, яка відображає сильні сторони дитини, її інтереси, потреби, наявний рівень знань і навичок.

Висновок. Міждисциплінарний підхід значно зміцнює систему охорони здоров'я, сприяє підвищенню показників кінцевих результатів навчання. Кваліфіковані, добре підготовлені медичні працівники, підтримують та взаємно доповнюють один одного, відіграють вирішальну роль у наданні комплексної допомоги. Висока мотивація та відданість справі членів команди значно підвищує ефективність її роботи.

Список використаних джерел

1. Олізько Ю. Міждисциплінарний підхід як засіб реалізації основних дидактичних принципів навчання. Педагогічний дискурс. 2015; Випуск 18:161–165.
2. Прошкін ВВ. Інтеграція університетської науки й освіти: історичний аспект [Електронний ресурс] е-журнал «Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку». 2010;2.
3. Шульгай АГ, Федонюк ЛЯ, Мудра А Є, Олещук ОМ. Міждисциплінарна інтеграція як складова проблемно-орієнтованого навчання в медичному університеті. Медична освіта. 2018;4:113–117.
4. Falcone RA, Daugherty M, Schweer L [et al.] Multidisciplinary paediatric trauma team training using high-fidelity trauma simulation. J. Pediatr. Surg. 2018;43: 1065–1071.